

DG

Viure diumenge

VIURE AMB ESTIL

Tot de color rosa

El to associat a la roba femenina de la infància brilla en les passarel·les i salta als carrers amb propostes que van des de sabates i bosses fins a abrics i jaquetes ▶20

GASTRONOMIA

Les castanyes

A més de menjar-les torrades, les castanyes guarneixen alguns plats de la cuina catalana com el costelló amb castanyes, l'ànec amb castanyes o receptes de caça ▶21

LA CONVERSA

Voluntari de protecció civil des dels inicis fa trenta anys, cap local de Castellbell i el Vilar i voluntari als fogons. Coneix fil per randa els camins del terme municipal i els punts febles que cal atendre en cas de maltempades i també molts dels secrets de la cuina bona i del bon vi

Josep Belmonte Borrellas

«Nosaltres hi som per ajudar la població civil en cas que hi hagi una castàstrofe»

SALVADOR REDÓ MANRESA

n Nascut a Castellbell i el Vilar l'any 1967, hi viu i és el cap de l'equip local de voluntaris de Protecció Civil, organització a la qual pertany des de fa trenta anys. Com a radioaficionat, és membre de la xarxa REMER, que s'activaria si es pengessin totes les comunicacions existents. En la cuina és el que en altres activitats se'n diria un aficionat avançat, això és, un professional pel que fa als coneixements però que no viu dels fogons. La seva trajectòria culinària va des de l'autoaprenentatge pràctic per dinar al seu gust a casa passant per les Cuineres del Bages i ara a l'associació Ceps i Manduca de Sant Vicenç de Castellet.

▶ **Vostè és de la primera tongada de voluntaris de Protecció Civil al Bages i a Catalunya.**

▶ Juntament amb una colla, sí, farà trenta anys. A Catalunya no existia la figura del voluntari de protecció civil; tampoc hi havia les ADF; si et volies fer voluntari d'alguna cosa havies d'anar a la Creu Roja.

▶ **I la Generalitat de Catalunya no tenia tampoc la competència traspasada.**

▶ Depenem del Govern Civil i després de la delegació del govern espanyol a Catalunya i de fet encara una part del meu voluntariat depèn d'ells: la xarxa de comunicacions REMER. Quan ens vam fer voluntaris de protecció civil havies de ser radioaficionat. Si no tenies un mitjà de comunicació alternatiu, en aquell moment el telèfon fix, no tenia raó de ser el voluntariat; per atendre accidents ja hi havia la Creu Roja. El sistema era per assegurar les comunicacions entre punts distants i que en cas d'apagada general de les comunicacions hi hagués un pla B amb una xarxa de radioaficionats i de repetidors per poder cobrir tot el territori. Aquesta xarxa encara existeix, però és poc utilitzada atès el desenvolupament que han experimentat i experimenten les tecnologies comuni-

INSEPARABLES

▶ **MÉS QUE UN MÒBIL** És certament un mòbil, però gràcies a les aplicacions pot ser també un emissor de radiofreqüència que li permet parlar amb tota la xarxa de radioaficionats.

catives; però aquí està la xarxa per si es donés el cas que caiguessin els mòbils o internet poder-la reactivar i entrar en servei.

▶ **Vostè és d'aquella gent que es passa la nit intentant contactar amb l'altra banda del món?**

▶ Cada vegada menys, no tinc gaire temps, ara.

▶ **I fins on ha arribat el seu senyal?**

▶ Des de Castellbell i el Vilar tinc contactats radioaficionats del Brasil, Anglaterra, Itàlia... Mantinc l'emissora en perfecte estat de revista. Cada vegada hi ha menys gent i cada vegada s'utilitzen més les tecnologies que tenim a l'abast. T'has de comprar l'antena, això sí, però ara els ordinadors també poden fer d'emissora i pots parlar com si estiguessis fent una videoconferència. Quan es temia que en el pas del 1999 al 2000 els ordinadors tinguessin fallades de sistema, la nostra xarxa estava en alerta per controlar alguns punts que s'haurien de cobrir, en el nostre cas, el control de cabals de la conca del Llobregat. Ara l'estat dels embassaments i els cabals d'aigua dels rius es coneixen en

temps real, aleshores es feia molt més per observació, de manera que si la riuada arribava al pont de la Coromina, se sabia que al cap d'una hora i mitja o dues arribava a Sant Joan; però és clar, això algú ho havia de fer saber, i era per a aquesta mena de coses que la gent de la REMER estava repartida pel territori i estava a punt. Avui les emergències són 2.0 i saps en temps real que neva i on, abans o tenies algú que t'informava sobre el terreny o no se sabia res.

▶ **Ara que em parla del control de cabals dels rius, des de Castellbell es va liderar un projecte pioner de control informatitzat de les riuades i, per tant, dels seus efectes.**

▶ Més que previsió de riuades, era un treball que previa l'afectació de les crescudes dels rius. Va ser un projecte desenvolupat per la Creu Roja de Castellbell, arran dels aiguats del 1982. S'introduïa en el sistema els metres cúbics per segon, els litres que havien caigut a tal indret, els metres cúbics que deixaven anar els pantants de la Baells i de Sant Ponç, el de la Llosa de Cavall encara no estava fet, i en aquella època no estaven afectats per la llei de protecció de dades, també el teníem introduït, i fent una simulació podíem predir l'hora en què el riu començava a pujar, i en el cas de Castellbell amb els nuclis tan dispersos, podíem veure la crescuda màxima i quins habitatges quedarien afectats, quanta gent, i es treia una llista dels veïns amb noms i cognoms que s'haurien d'evacuar; avui aquesta dada seria impossible de tenir.

▶ **I a banda de les simulacions, ho van poder posar en pràctica en un cas de debò?**

▶ Sí, una vegada i va funcionar. Tothom deia que s'inundaria el nucli de la Bauma, i en el nostre programa vèiem que no s'arribaria a produir. Es va evacuar per previsió i realment no hauria estat necessari; tal com va predir el nostre sistema, no es va inundar.

ELS 4 CANTONS

▶ **Tothom té el que es mereix?**

No sempre.

▶ **Millor qualitat, pitjor defecte?**

No sé si són defectes o són qualitats: ser molt perfeccionista, també ser honest i que tinc molta memòria i qui me la fa, me la paga.

▶ **Quina part del seu cos li agrada menys?**

Cap en concret.

▶ **Quants diners són un bon sou?**

Més que dir un bon sou, una quantitat, el que no hi hauria d'haver és aquestes diferències tan grans que fa que hi hagi qui tingui molt i qui no pugui arribar a final mes.

▶ **Quin llibre li hauria agradat escriure?**

Algun de gastronomia.

▶ **Una obra d'art?**

Enamorar-me d'una obra d'art? No tinc cap preferència.

▶ **En què es considera expert?**

Entès en cuina però no expert.

▶ **Déu existeix?**

No ho sé.

▶ **Què s'hauria d'inventar?**

La pastilla de la felicitat.

▶ **Quin personatge històric o de ficció convidaria a sopar?**

El cuiner Ignasi Domènech.

▶ **Un mite eròtic?**

Un amor impossible.

▶ **Acabi la frase: la vida és...**

Per gaudir-la sol i acompanyat.

▶ **La gent, de natural, és bona, dolenta o regular?**

Refractària als canvis.

▶ **Tres ingredients d'un paradís?**

Salut, amor i família.

▶ **Un lema per a la seva vida?**

El que comença malament, acaba malament.

LA CONVERSA

En aquella època no hi havia els plans d'emergències que ara tenim; cadascú s'havia d'espavilar com bonament podia o sabia. Els pronòstics tan acurats que ara hi ha de les nevades, de les gotes fredes, no existien.

Q Una pregunta que ens podem fer quan els veiem uniformats en sinistres o en festes majors: què fa un voluntari de protecció civil?

R El voluntari dedica moltes hores a la seva comunitat i aquesta no sempre t'ho agraeix; a vegades es fan serveis com per exemple tallar una carretera per una esllavissada, o si hi ha algun foc i et ve gent enfadada que vol passar tant si com no.

Q Però vostès no són agents de l'ordre?

R No. Nosaltres hi som per ajudar la població civil en cas que hi hagi una catàstrofe, minimitzar els riscos i evitar que siguin més grans. També fem una tasca de sensibilització a través de campanyes a les escoles, fem simulacres d'evacuació i quan es preveu grans aglomeracions de gent, en un municipi com Castellbell amb pocs efectius de guàrdia urbana, donem suport sempre en col·laboració amb els agents. Nosaltres som uns auxiliars, uns col·laboradors dels cossos de seguretat i d'emergències. La nostra feina no és guarir ferits, que per això ja hi ha el SEM, ni apagar focs, que ja hi ha els bombers, no és acordar una zona, que ja hi ha la policia, és sempre donar un suport a qui ens ho demani dins les nostres possibilitats, hem de pensar que som voluntaris. Nosaltres depenem dels alcaldes de les poblacions i si no és per acord entre alcaldes no podem actuar fora del nostre municipi.

Q Un cop posat l'uniforme de protecció civil, els convindria tenir la consideració d'agent de l'autoritat?

R (Medita llargament la resposta) Hi hauria d'haver més formació i que els voluntaris, de la mateixa manera que per ser mossos o policia local s'ha de passar un test psicotècnic, també l'haguessin de passar, precisament perquè són voluntaris i no pots excloure, d'entrada, ningú.

Q Ho dic perquè en el moment en què s'han posat l'uniforme i estan al lloc dels fets, els que siguin, han de prendre decisions que afecten persones i béns.

R I ho has de fer en moments d'angoixa, de nervis, de tensió, de pressió, i has de pensar molt fredament i ràpida.

Q La seva altra afició o el seu altre voluntariat té a veure amb la protecció de la vida bona: la cuina i el vi.

R L'afició a la cuina em ve de lluny, d'abans que tot plegat esdevingués moda. Jo era un cuinetes. Tinc més de dos-cents llibres de cuina a casa. Saps què passa?, que quan un mateix es fa les coses de menjar, sempre són més bones.

« Avui les emergències són 2.0... abans, o tenies algú sobre el terreny o no se sabia res»

« Nosaltres som uns auxiliars, uns col·laboradors dels cossos de seguretat i d'emergències»

« El voluntari dedica moltes hores a la seva comunitat, i aquesta no sempre t'ho agraeix»

Josep Belmonte, experimentat en protecció civil i defensor del menjar bé. SALVADOR REDÓ

« Quan un mateix es fa les coses de menjar, sempre són més bones i menges més de gust»

« Del món del vi se n'ha d'eliminar molts tòpics que per sort ja van caient. T'agrada? Endavant!»

« El vi novell és un vi que es veremava el setembre, fa tot just dos mesos que era un gra de raïm»

És com aquell que es fa el vi, potser serà de poca qualitat, però com que l'he fet jo... I com que era una miqueta llepafils, em feia el menjar a casa al meu gust i així menjava més.

Q Vostè ha estat durant molts anys l'únic home del col·lectiu Cuïneres del Bages.

R Vint-i-vuit dones i jo! Em van venir a buscar però em van dir que no canviarien el nom. M'hi he trobat molt acollit, però des de fa un temps que sóc part d'una altra associació de cuina que es diu Ceps i Manduca de Sant Vicenç de Castellet i allà cuinem, fem tasts, fem sortides, ens vénen cuïners, fem sopars temàtics... Som un centenar de socis. Fem actes populars com la Pala del ferroviari, recupereu plats tradicionals o hi aportem coses pròpies. Ara vaig ser a Itàlia i vaig portar tot de productes italians i vam fer un sopar italià, inclosos els vins i les postres.

Q I el seu interès pel món del vi?

R Doncs una cosa porta l'altra. Per saber com acompanyar un bon plat, saber què es veu i saber què cal beure en funció d'allò que es menja.

Q I en això del vi, finalment què cal fer? Hem de beure el vi que ens agrada?

R És clar! Què sinó? Aquest segur que és el millor vi! Allò que diu la gent que no entén de vins, a veure: tu posa-li un vi que estigui una miqueta picat i un altre que no, a veure què et diuen. I et sabran diferenciar el bo de l'altre, doncs en aquell moment ja entens de vi. Ara bé, no li demanis amb quina mena de raïm està fet o si té matisos de color o de gust. Del món del vi s'han d'eliminar molts tòpics, que per sort ja van caient. T'agrada? Endavant! Recordo l'època de la dèria pels vins de Rioja que sempre quedaves bé, ni que tingués gust de fusta; si no es notava el vi era igual; que tingui fusta!, que vol dir que té molts anys i com més anys millor. Això ha canviat i a més a més no t'has de gastar molts duros per beure un vi que resulti interessant.

Q En el moment en què entra al mercat el vi jove, en el moment en què el vi espès té alternativa, quan es parla també del vi novell, creix el ventall de gent que s'apunta al vi?

R S'ha d'anar amb molta cura en això. S'ha de distingir entre vi novell i vi jove. El vi novell és el que s'ha acabat d'embotellar, que no ha tingut pràcticament criança. És un vi que te l'has d'imaginar evolucionat, com serà d'aquí a dos o tres mesos quan li haurà marxat el nervi, l'aspror, aquelles notes que no t'agradaria trobar més endavant; i si el que ha fet el vi l'ha elaborat bé, al cap d'aquest temps tindrem un vi anivellat, amb els defectes corregits i amb tots els protagonistes propis d'un vi jove. El vi novell és un vi que es veremava el setembre, fa tot just dos mesos que era un gra de raïm.